

Seceta Globală

Marin Mihalache

Prin clăi de fân respiră vântul
Un suflu galben de căldură
Și se usucă iarba-n crânguri
Și florile în bătătură.

Cad fluturii din zbor sleiți
In lanurile mari de spice
Îar îngerii cu lumânări
Cobor la ceruri să-i ridice.

Prin rugurile dulci de mure
Șerpilor ridică limbi de foc
Nu-i pui de broască în pădure
Nici vite nu-s în iarmaroc.

Pe laviță nu-i apă în ulcioare
N-a mai plouat de vre un an
Arde țărâna albă sub picioare
Și se aprind ițarii sub suman.

Pe uliță dansează paparude
În ritm demonic ca de iele
Cobind că-n cer și pe pământ
Nu vor mai fi râuri și vâlcele.

În sat und' se sfârșește veșnicia
Seceta este un semn fatal
C-a început deja apocalipsa
Căldurii la nivel global.